RESOLUTION No. 43

Combating the evil of soil erosion

Mr. V. J. Mathai *(Planters):* Sir, I move that *"This Council recommends to the Government that steps may be taken to combat the evil of soil erosion in the State."* In these days of schemes for food production, this resolution gets added importance, because one of the handicaps under which agriculturists are working is the evil of soil erosion. The evil has been found to be so grave that huge sums of money are being spent in America to combat soil erosion. It has been estimated how much of an inch of soil is washed away by the rains in America and the United States are making tremendous efforts to combat soil erosion. While in former times land was covered by fresh growths, today the grass and the forest has been cut and removed and the ground has become naked and cultivated and has become a fine mulch. It becomes a powder in summer and mud during winter. Both wind and rain take away the top-soil. It has been estimated by geologists that it takes thousands of years to make the sub-soil as fertile as the top-soil. Therefore every effort is being made in foreign countries to combat the evils of soil erosion. So far as the Punjab is concerned, it has been found that several areas have become uncultivable. So vigorous steps are being taken in the Punjab to secure the land from the evil of soil erosion. Coming to Cochin, I needn't tell anybody that our lands have become impoverished. The soil is being washed away. Especially in Malabar the condition is so acute. Rains and rapid rivers take away the soil from our rich lands. One typical example is the hill in Kanimangalam. When you go from Trichur to Irinjalakkuda, you see the sight of that hill being washed away bit by bit. The whole soil is washed away, because somebody went and disturbed the top-soil. And we have got the pernicious system of jungle cultivation. The jungle is cut and burnt. The result is that the soil is washed away. After 3 years the land becomes useless for any cultivation. So far as the European Estates are concerned, every effort is being made to conserve the soil. So far as rubber is concerned, what they do is to dig deep pits so that water may come into the pits and flow over the top. The result is the soil will be deposited there. So far as scientists on agriculture are concerned, they propose contour bunding as the best. So far as paddy fields are concerned, you see that bunds protect them. Another thing to be done is terracing. When I say terracing, I have only to take you to some portions of Central Travancore. When we go to Palai and Meenachil we find that steep hills are levelled down and terraced. If we do that we can cultivate the soil for hundreds of years without losing its fertility. One day I was taken by our Forest Department to Erumapetty. I saw there vast areas being destroyed by soil erosion. I know Government themselves cannot do all the work by themselves. But Government can educate people in that line. That should be a matter for propaganda in the State. The Agriculture Department should educate people and make all efforts to see that the evil of soil erosion is combated to the full. Thirdly growing cover crops is a very effective method. In the European Estates they are doing it. But you cannot do it everywhere. You cannot do it in paddy fields. There we can do only bunding. Now they have found out several important cover crops like curaria. You grow it in the soil and the rains will not wash off the soil. It protects the soil and fertilises it.

Then there is another method. In places where you cannot put cover crops you can leave some strips uncultivated.

This is a very important matter. We are not paying as much attention to this as we pay to some other matters. Therefore, I thought it my duty to bring it to the notice of the Council and of the Government. An identical resolution was moved by me in the Advisory Committee on Agriculture, and the Agriculture Department has published two articles in the Gazette. I suggest that wider publicity should be given. I request the Hon'ble Minister to see that money is spent to advertise in the papers—Gomathi, Malabar Mail, Deepam. The Gazette is read only by a very few privileged individuals. Very few outsiders ask for it. There is no loss of dignity in Government sending advertisements to papers. For six pies they get all these news. I would even request some of our papers who are doing very useful work for our poor to have a column "karshaka pankthi" and give publicity to all these matters. Government also should do something to help them, because they cannot by themselves undertake this work especially in these times when the price of newsprint has gone up. Gradually our soils are becoming useless. We must do all we can to stop the rot. With these few words, I commend this motion for the acceptance of this House.

Mr. C. R. Iyyunni *(Trichur-South):* I second it.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: ഈ സംഗതിയെ സംബന്ധിച്ച് പഞ്ചായത്തു്, കൃഷി മുതലായ ഉപദേശക സമിതികളിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട തോട്ടക്കാരുടെ മെമ്പർ കൊണ്ടുവന്ന

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

പ്രമേയം ഗവമ്മെണ്ടു് സ്വീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണു്. ആ സ്ഥിതിക്കു് വീണ്ടും ഈ സംഗതിക്കു് ഇത്രയധികം സമയം കളയുന്നതു് ആവശ്യമില്ലാത്തതാണു്. കഴിഞ്ഞ ഗസറ്റിൽ തന്നെ ഒരു ഗവമ്മെണ്ടു് നോട്ടിഫിക്കേഷൻ പരസ്യപ്പെടുത്തീട്ടുണ്ടു്.

ഡെപ്യൂട്ടി പ്രസിഡണ്ടു്: അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ ഇനിയും ഇതിനു് സമയം കളയണമെന്നുണ്ടോ?

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സു്. പണിക്കർ: ഇതു് ഗവമ്മെണ്ടു് അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു സംഗതിയായതുകൊണ്ടു് ആരും ഇതിനുവേണ്ടി സമയം കളയരുതെന്നുമാത്രമാണു് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു്.

Mr. V. K. Aravindaksha Menon *(Chief-Engineer):* Sir, I must admit that when I received this resolution for remarks some months ago, I think in last November, I thought the member was referring to sea erosion and not to soil erosion *(Laughter)*. I am candidly speaking. The word "soil erosion" I thought would probably be a typographical error. Another reason was that we have been expending so much for putting up groynes in the sea coast that I thought it was referring to that very important problem. And then I wrote to Government that the purport of this resolution was the prevention of sea erosion and I said that we have taken very urgent steps to inaugurate a programme of constructing groynes in the littoral areas to prevent this kind of very harmful destruction.

The question of soil erosion as the member has remarked had received quite a good deal of attention in America in the last few years, that it has been described and discussed in many technical magazines. Even in the Irrigation Department of the Government of India, the question of soil erosion is being investigated to a very great extent, especially, the aluvial soil of the Punjab area. In Cochin State also, I believe, the effect of soil erosion should be great because of the intensity of rainfall and the steep nature of the country between the Western Ghats and the Arabian Sea. We have not yet made so far any strenuous attempt at combating this evil and alleviating the harmful effects of soil erosion. The question will be looked into both by the Department of Public Works as also the Agriculture Department.

Mr. V. J. Mathai *(Planters):* May I request the Hon'ble Minister to say a few words in this matter?

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ: ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി അഡ്വൈസറി ബോർഡിൽ ഒരു പ്രമേയം കൊണ്ടുവന്നു് പാസ്സാക്കുകയുണ്ടായല്ലൊ. ആ പ്രമേയം പാസ്സാക്കിയതിനുശേഷം ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ഗവമ്മെണ്ടു് ഗാഢമായിട്ടു് ആലോചിച്ചതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണു് ഇവിടെ അവതാരകൻ പറഞ്ഞ ഒന്നുരണ്ടു് പരസ്യങ്ങൾ അഗ്രിക്കൾച്ചറൽ ഡിപ്പാർട്ട്മെണ്ടിൽനിന്നും പ്രസിദ്ധംചെയ്തതു്. ആ പ്രമേയം ഗവമ്മെണ്ടു് സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു് ഗസറ്റിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തീട്ടുമുണ്ടു്. കൂടുതലായി ഈ വിഷയത്തിൽ എന്തെല്ലാം ചെയ്യണമെന്നുണ്ടോ അതൊക്കെ ചെയ്യുവാൻ ഗവമ്മെണ്ടു് തയ്യാറാണു്. അതുകൊണ്ടു് ഇക്കാര്യത്തിൽ ഇനിയും കൂടുതലായി ശ്രദ്ധവെച്ചു് പ്രവൃത്തിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു മാത്രമേ ഇപ്പോൾ ഉറപ്പുപറയുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു.

Mr. V. J. Mathai *(Planters):* On a point of information, could not that article be published in the local dailies?

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ: ആ വിഷയത്തെപ്പറ്റിയും ആലോചിക്കാം. അതു് ഒരു അമേരിക്കക്കാരൻ എഴുതിയതിന്റെ തർജ്ജമയാണു്. ലേഖനം വളരെ ദീർഘമുള്ളതുമാണു്. പണച്ചിലവുള്ളതാണെങ്കിലും വിഷയത്തിന്റെ ഗൌരവത്തെ മുൻനിറുത്തി ലോക്കൽ ഡെയിലീസ്സിൽ ചുരുക്കമെങ്കിലും പരസ്യപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കാം.

മിസ്റ്റർ സി. ആർ. ഇയ്യുണ്ണി: പ്രത്യേകം അച്ചടിച്ചു് സപ്ലിമെന്റായിട്ടു് പബ്ലിഷ് ചെയ്താലും മതി.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ: ഇപ്പോൾ രണ്ടായിരം കോപ്പിയോളം അച്ചടിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതു് വളരെ ദീർഘമുള്ള ലേഖനമാകയാൽ എല്ലാവരും വായിക്കുമെന്നു് തോന്നുന്നില്ല. കുറെ അധികം ഭാഗങ്ങൾ എഴുതിയാൽതന്നെ അതു് മുഴുവൻ വായിക്കുവാൻ എല്ലാവർക്കും പ്രീതിയുണ്ടായിരിക്കയില്ല. അതു് എത്ര നല്ല സാധനംതന്നെയായിരുന്നാലും മുഴുവനും വായിച്ചുവെന്നു് വരികയില്ല. കൃഷിയെസംബന്ധിച്ചുള്ള പരസ്യം ഗസറ്റിൽ കണ്ടാൽ അതു വായിക്കുന്ന ആളുകൾതന്നെ അധികമുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണു്. ഇപ്പോൾ കടലാസ്സിന്റെ വില വർദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതു നോക്കുമ്പോൾ പരസ്യങ്ങളും മറ്റും വളരെ ചുരുക്കേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്. ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ഇനിയും എന്തെങ്കിലും അഭിപ്രായങ്ങൾ ഈ കൌൺ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

സിൽവഴിക്കല്ലാതെകണ്ട് അയച്ചുതന്നാൽ വേണ്ടതുപോലെ ചെയ്യാം. ഇതിൽ ശ്രദ്ധപതിക്കേണ്ടതായ വിഷയമാണെന്നുള്ള സംഗതി ഗവണ്മെണ്ട് സമ്മതിക്കുന്നു.

Mr. V. J. Mathai *(Planters)* : Sir, I am glad to see that the Government considers this as a very important matter and that the Government will be taking vigorous steps to see that efforts are made to combat soil erosion. Since there is no controversy in this matter, I beg leave of the House to withdraw my resolution.

Resolution by leave withdrawn.

RESOLUTION No. 44

Protection centre for beggars in the towns of Ernakulam, Mattancheri, Trichur and Kunnamkulam

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി: സർ, "എറണാകുളം, മട്ടാഞ്ചേരി, തൃശ്ശിവപേരൂർ, കുന്നംകുളം എന്നീ പട്ടണങ്ങളിൽ ഭവനരഹിതരായി നിരാധാരന്മാരായി അലഞ്ഞുനടക്കുന്ന യാചകന്മാക്ക് ഓരോ അഭയകേന്ദ്രം സജ്ജീകരിക്കണമെന്നു് ഈ കൌൺസിൽ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ ഗവണ്മെണ്ടിനോടപേക്ഷിക്കുന്നു." ഇതാണു് ഞാനിവിടെ അവതരിപ്പിക്കുന്ന പ്രമേയം. എന്റെ പ്രമേയത്തിൽ പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന പട്ടണങ്ങളിൽ ദൈനംദിനം വന്നുകൂടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന യാചകന്മാരുടെ സംഖ്യ എത്രമാത്രമാണെന്നു് ഈ കൌൺസിലിലെ ബഹുമാനപ്പെട്ട എല്ലാ സാമാജികന്മാക്കും അറിയാം യാചിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം ദാരിദ്ര്യം അനുഭവിക്കുന്നവരാണു് അവരെല്ലാവരും എന്നു വിചാരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. എറണാകുളം പട്ടണത്തെ സംബന്ധിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ പല യാചകന്മാരും പകൽസമയം മുഴുവനും മുഷിഞ്ഞ മണ്ടും കുപ്പായവും ധരിച്ചു തെരുവുകൾതോറും അലഞ്ഞുനടന്നശേഷം രാത്രിയാകുമ്പോൾ വേഷം മാറി കളവുകൾനടത്തിവരുന്നതായി വർത്തമാനമുണ്ടു്. കുഷ്ഠരോഗവും മറവ പകർച്ചവ്യാധികളുമുള്ളവരും അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ധാരാളമുണ്ടു്. അടുത്തകാലത്തു് ഫ, ഇ ൦ ൦-ൽപരം യാചകന്മാർ ഇവിടത്തെ തെരുവുകളിൽ അലഞ്ഞുനടക്കുന്നതായി കണക്കെടുക്കുകയും, അവരിൽ മിക്കവരേയും പോലീസു് ഇവിടെനിന്നും നിർബ്ബന്ധമായി പുറത്തേക്കയക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ പിന്നെയും അവർ കുറേശ്ശെകുറേശ്ശെയായി വീണ്ടും ടൌണിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും പ്രത്യേകിച്ചു മാക്കറു് പരിസരങ്ങളിലും കടന്നുകൂടി പൊതുജനദ്രോഹം തുടർന്നുവരുകയാണു്. എന്റെ പ്രമേയത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പട്ടണങ്ങളിൽ എവിടെ നോക്കിയാലും അവരുടെ സംഖ്യ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി കാണാം. ഇവരുടെ കാര്യത്തിൽ എന്തെങ്കിലും ഒരു പോംവഴി കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ എറണാകുളം മുനിസിപ്പാലിറ്റി ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പരിശ്രമിക്കുകയുണ്ടായി. സോഷ്യൽ ലീഗുകാരും ഈ വഴിക്കുള്ള ഉദ്യമങ്ങളിൽ സർവ്വഥാ സഹകരിച്ചിരുന്നു. നിർഭാഗ്യവശാൽ ആ പരിശ്രമങ്ങളെല്ലാം പരാജയത്തിലാണു് കലാശിച്ചതു്. സ്റ്റിപ്പു കൊടുത്തു യാചകന്മാരുടെ എണ്ണം കുറച്ചാലും അവരുടെ മനസ്ഥിതിക്കു മാറ്റം വരുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ടു് അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞു നടക്കുന്ന ഈ യാചകന്മാക്ക് രാത്രിയിൽ അഭയംപ്രാപിക്കത്തക്കവണ്ണം ഒരു സുരക്ഷിതകേന്ദ്രം സജ്ജീകരിക്കേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണു്. ടൌണിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും രാത്രികാലങ്ങളിൽ എന്തെല്ലാം വിഷമതകളാണവരുണ്ടാക്കുന്നതെന്നു വിവരിക്കുകവയ്യ. അതിനാൽ ഒരു സ്ഥലം അകപയർ ചെയ്തു് അഭയകേന്ദ്രം സജ്ജീകരിക്കുക. ഒരു ക്ലിപ്തസമയത്തിനുള്ളിൽ അവർ കേന്ദ്രത്തിലെത്തണമെന്നു് അനുശാസിക്കുക, അങ്ങിനെ ചെയ്യാതിരുന്നാൽ അതു ശിക്ഷാർഹമാക്കുക. ഇങ്ങിനെ ഒരു വ്യവസ്ഥ നടപ്പിൽ വരുത്തിയാൽ അതു ഈ കുഴഞ്ഞ പ്രശ്നത്തിനു പോംവഴിയാകുമെന്നാണു് എന്റെ ദൃഢവിശ്വാസം. പോലീസിന്റെ ശ്രദ്ധ മാത്രംകൊണ്ടു് ഇതിനു പരിഹാരമുണ്ടാക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ല. പാസ്സുകൊടുത്തു ഭിക്ഷാടനത്തിനു അനുവദിച്ചാൽതന്നെയും അതു ഒരു തികഞ്ഞ പരിഹാരമാർഗ്ഗമാവില്ല. നിരാധാരന്മാരായ അവർക്ക് രാത്രികാലവിശ്രമത്തിനു സൌകര്യം ലഭിക്കാത്തപക്ഷം അവരെ സംബന്ധിച്ച പ്രശ്നം അപൂർണ്ണമായി മാത്രമേ നിലകൊള്ളുകയുള്ളു.

ഈ യാചകപ്പരിഷകളിൽ കൃത്രിമയാചകന്മാർ വളരെയുണ്ടു്. ഭിക്ഷാടനം ആദായകരമായ മുതൽമുടക്കൊന്നുമില്ലാത്ത ഒരു വ്യവസായമായി അനുഭവപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു പലരും അതിലേയ്ക്കു ഉത്സാഹപൂർവ്വം അതിലേയ്ക്കു ഇറങ്ങിത്തിരിക്കുകയാണു്. അവരിൽ നൂറിൽ തൊഴിലെടുക്കുവാൻ ശേഷിയുള്ളവരാണു്. അങ്ങിനെ തൊഴിലെടുക്കുവാൻ ശേഷിയുള്ളവർ ഭിക്ഷാടനം ചെയ്യുന്നതു കുറ്റകരമാക്കുക. ഇന്നിന്നവർ മാത്രമേ ഭിക്ഷാടനത്തിനു പോകാവു എന്നു വ്യവസ്ഥചെയ്യണം. ഒരു ക്ലിപ്തവയസ്സിനു മേലുള്ളവർ മെഡിക്കൽ സർട്ടിഫിക്കറിന്മേൽ മാത്രമേ ഭിക്ഷാടനം ചെയ്യാവു. രോഗമോ, ദൗർബ്ബല്യമൊ, അംഗഹീനതയൊ മറവ മ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly